

Regeringen øjeblikkelig delte sig og faldt fra hinanden, første Gang, Forslag stillede. Er det den Regering, det ærede Medlem tænker sig, vi kan have her i Landet i dette Øjeblik? Jeg forstaaer altsaa ikke det ærede Medlem. Hvorledes skal man stille sig? Skal den nye Regering udskrive Valg? Det ærede Medlem mener, at det skal den ikke, men det ærede Medlem fra Ringkøbing mener, at Hovedspørgsmaalet kan ikke afgøres uden Valg. Hvorledes skulde de to Herrer kunne sidde i Regering sammen? — jeg antager nemlig, at det ærede Medlem fra Frederiksberg vil gøre den nye Regering den Ære at sidde i den. Hvorledes skal det ærede Medlem fra Frederiksberg og det ærede Medlem fra Ringkøbing komme overens? Det ærede Medlem fra Frederiksberg vil som sagt ikke have Valg, men det ærede Medlem fra Ringkøbing vil have det trods alt; eller skulde det ærede Medlem fra Ringkøbing forandre Mening naar han kommer ind i Regeringen? Det er naturligvis ogsaa en Mulighed, vi maa jo have alle Muligheder klarer.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg udtalte, at det konservative Folkeparti kunde tidligere støtte denne Regering, idet man gik ud fra, at denne Regering kun vilde administrere, men ikke indlade sig paa store Opgaver, ikke afgøre store Sager, men nu var der allerede Vaalse-Sagen, det var en meget betydelig Sag, fordi der var Strid om den, og dernæst er ogsaa den Sag, som nu foreligger, en betydelig Sag. Jeg spørger: Hvorledes skulde Landet i Længden kunne regeres, uden at der skulde opstaa Spørgsmaal, hvorom der var Strid? Det hører Fantasiens Verden til og ikke Virkelighedens. Det ærede Medlem har vist os den Tillid at lade os styre her i Landet i en Tid, hvor der hver Dag kunde opstaa de alvorligste Vanskeligheder for vort Land, i en Tid, hvor denne Regering maatte tage Beslutninger og maatte søge at gennemføre dem. Det har det ærede Medlem trygt kunnet lade os gøre, det maa jeg tro, siden han hverken har søgt at skaffe en anden Regering eller har erklæret, at han havde fuldkommen Mistillid til Regeringen. Baade paa Grund af Krigsforhold og andre Forhold kunde der opstaa meget vanskelige Situationer, og det nu siddende Ministerium har maattet tage sine Beslutninger og søge at gennemføre sin Villie. Det har vi kunnet gøre indtil nu, den Tillid har det ærede Medlem dog haft til os. Nu derimod er Tilliden veget paa Grund af Vaalse-Sagen og paa Grund

af, at vi forelægger en Sag af den Betydning som den foreliggende for den danske Rigsdag og søger at gennemføre den.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg bliver ved at sige, at denne Sag kan udsættes. Dertil vil jeg sige, at det ved det ærede Medlem ikke det allerfjerneste om. Det ærede Medlem kan ikke deraf, at en Udsættelse overhovedet ikke er blevet forhandlet mellem de to Regeringer, slutte, at en Udsættelse meget vel kan finde Sted, tværtimod. Hvorledes er Forhandlingen ført? Jeg vender tilbage til November. Den amerikanske Regering, der var blevet afvist, om man kan bruge det Ord, men som i alt Fald ikke havde kunnet opnaa sit Ønske om Opnaelse af Forhandling 2 Aar i Forvejen, udtalte et meget ivrigt Ønske, som jeg har sagt, om, at Forhandlingen om Afstaaelsen blev genaabnet, og den aabnedes, men saa standsede den af den Grund, at internationale Forhold gjorde det vanskeligt, fordi det, som jeg har tilladt mig at sige, er indlysende, at kun to neutrale Stater kan forhandle om den Slags Ting. Forhandlingerne standsede i flere Maanedes, men genoptoges straks, ikke mindst paa Foranledning af Amerika, saa snart Forholdene tillod det, og førtes til Ende paa en saa gunstig Maade, som en saadan Afstaaelse aldrig tidligere er ført til Ende mellem to Regeringer. Hvorledes kan det ærede Medlem saa nu, efter at have hørt, hvad min Kollega Udenrigsministeren har udtalt i et fortlørligt Møde, mene, at det er ganske fareløst for Danmark at foreslaa, hvis vi overhovedet skal foreslaa det overfor de Forenede Stater, at denne Sag udsættes i 12 eller 18 Maanedes eller overhovedet, indtil det kan findes belejligt for det ærede Medlem og hans Parti at tage den Sag op? Jeg siger, at det er ogsaa fuldt af Fare efter min Mening. De Herrer tager sig Ansvaret let ved at sige, at Rigsdagen skal bære sit Ansvar. Jeg kan kun sige, at overfor Rigsdagen er det nødvendigt, at Ministeriet fralægger sig Ansvaret for Sagens Udskydelse eller Forkastelse, og jeg anmoder ærede Medlemmer af de forskellige Partier endnu en Gang at overveje, om der ikke skulde være Mulighed for at komme overens om denne rent internationale Sag, som i dette Øjeblik er til Behandling.

Sigvald Olsen: Det er den Forespørgsel, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) rettede til Ministeriet, der giver mig Anledning til nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem